

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25CoP/30/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118201077
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Valentová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2118201077.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Martina Valentová a sudcov: JUDr. Ľubica Spálová a Mgr. Lucia Mizerová, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: Z. X., nar. XX.X.XXXX, bytom ako matka, v konaní zastúpená procesným opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v O., dieťa rodičov - matky: Mgr. O. X., nar. X.X.XXXX, bytom O., J.G.O. XXXX/X, zastúpenej advokátkou: JUDr. Barbora Petrovič, so sídlom, Trnava, Hlavná 44, a otca: Ing. T. X., nar. XX.X.XXXX, bytom O., J.G.O. XXXX/X, zastúpeného advokátom: JUDr. Peter Fratrič, so sídlom Bratislava, Timravina 9, o úprave výkonu práv a povinností rodičov k maloletemu dieťaťu na čas do rozvodu manželstva, o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie matky proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č.k. 11P/10/2018-79 zo dňa 19.2.2018 v časti o úprave styku otca s maloletou, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti o úprave styku otca s maloletou Z. m e n í tak, že:

II. Otec je oprávnený stykať sa s maloletou bez prítomnosti matky každý kalendárny týždeň v stredu od 15.00 hodiny do 18.30 hodiny, každý nepárny kalendárny týždeň v sobotu od 9.00 hodiny do 20.00 hodiny a v nedeľu od 9.00 hodiny do 18.00 hodiny.

III. Matka je povinná maloletú na stretnutie s otcom riadne pripraviť a odovzdať v určený deň a hodinu pred bytovým domom na ulici J.G.O. XXXX/X v O. a otec je povinný maloletú v určený deň a hodinu vrátiť matke pred bytovým domom na ulici J.G.O. XXXX/X v O.. Obaja rodičia sú povinní v prípade, že sa styk zo závažných dôvodov nebude môcť realizovať, oznámiť túto skutočnosť druhému rodičovi bezodkladne, najneskôr 24 hodín pred určeným začiatkom styku.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, ktorým rozhodol, že maloletá Z. sa zveruje do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude maloletú zastupovať a spravovať jej majetok bežných veciach. Otec je oprávnený stretávať sa s maloletou bez prítomnosti matky každý kalendárny týždeň v stredu od 15.00 hodiny do 18.30 hodiny a každý nepárny kalendárny týždeň od piatku od 17.00 hodiny do nedele do 17.00 hodiny. Matka je povinná maloletú na stretnutie s otcom riadne pripraviť a odovzdať v určený deň a hodinu pred bytovým domom na ulici J.G.O. XXXX/X v O. a otec je povinný maloletú v určený deň a hodinu vrátiť matke pred bytovým domom na ulici J.G.O. XXXX/X v O.. Obaja rodičia sú povinní v prípade, že sa styk zo závažných dôvodov nebude môcť realizovať, oznámiť túto skutočnosť druhému rodičovi bezodkladne, najneskôr 24 hodín pred určeným začiatkom styku. Ustanovuje sa Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny O., J. X. X, O., za procesného opatrovníka na zastupovanie maloletej Z. v tomto konaní.

2. Rozhodnutie súd odôvodnil právne aplikáciou § 2 ods. 2, § 363, 367 ods. 1 až 3 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), § 117, § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2, § 326

ods. 1, 2, § 328 ods. 1, 2, § 329 ods. 1, 2, § 330 ods. 1, § 331 ods. 1, § 332 ods. 1, § 68 ods. 1, 2, § 69 zákona č. 160/2016 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a tiež § 31 ods. 2, 3 a 4, § 36 ods. 1, § 24 ods. 4, § 25 ods. 1, 2, § 28 ods. 1, 2čl. 5 písm. h) zákona č. 36/2005 Z.z. Zákon o rodine a .

3. Súd prvej inštancie po oboznámení sa s návrhom otca na nariadenie neodkladného opatrenia ako aj ostatným obsahom spisu ako i s pripojenými spismi uzavrel, že vychádzajúc tiež i z aplikovaných zákonných ustanovení za osvedčenú treba považovať skutočnosť, že rodičia maloletého dieťaťa sú v rozvodom konaní, v rámci ktorého si vyskúšali realizáciu striedavej osobnej starostlivosti o maloletú. Matka realizáciu striedavej osobnej starostlivosti ukončila, pričom na podnet pracovníčok ÚPSVaR O. podala na otca trestné oznámenie pre ňou tvrdené patologické sexuálne správanie sa otca. Matka sa s maloletou dňa 4.2.2018 odsťahovala zo spoločnej domácnosti, pričom nechce otcovi oznámiť miesto súčasného pobytu s maloletou. Uznesením č.k. 11P/10/2018-27 zo dňa 9.2.2018 súd zamietol návrh matky na zverenie maloletej do jej osobnej starostlivosti, zákaz styku otca s maloletou a určenie výživného. Otec maloletého dieťaťa sa svojim návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhal predovšetkým zverenia maloletej do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov s odôvodnením, že takáto úprava rodičovských práv a povinností bez problémov fungovala od novembra 2017 do januára 2018. Po oboznámení sa s návrhom, listinnými dôkazmi, ako aj obsahom pripojených spisov, mal však súd za to, že návrh otca na zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov formou neodkladného opatrenia nie je dôvodný, v tejto fáze konania je predčasný a je potrebné ho zamietnuť, tu vychádzajúc predovšetkým z výsluchu maloletej na súde dňa 14.2.2018, z ktorého vyplýva, že maloletá sa vyjadrila, že nebolo dobré, keď sa rodičia striedali, nebolo to pre ňu príjemné, lebo chcela byť s matkou, teraz je to lepšie, lebo sa rodičia už spolu nehádajú. Uviedla tiež, že by chcela byť s matkou, pričom stretávanie s otcom nevyľučovala, a to aj s prespatím.

4. Podľa prvoinštančného súdu v súčasnom štádiu konania mal za to, že návrh otca na zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov je predčasný, a pre takýto záver je potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, a to najmä znaleckým posudkom znalca z odboru psychológia. Z obsahu spisov je predovšetkým zrejmé, že rodičia maloletej nedokážu spolu konštruktívne komunikovať, chovajú voči sebe nepriateľské postoje, čo vníma aj maloletá, pričom realizáciou striedavej osobnej starostlivosti by sa tieto ešte viac vyhrotili. Riadna komunikácia medzi rodičmi je nevyhnutná práve v prípade striedavej osobnej starostlivosti, pretože práve pri nej je potrebné riešiť problémy, ktoré sa pri výchove maloletého dieťaťa vyskytnú, jednotne a vo vzájomnej súčinnosti, aby sa maloleté dieťa nestalo objektom nejednotného výchovného prístupu, čo by nebolo na prospech jeho zdravého psychického vývinu, práve naopak. Súčasnú vzťahy medzi rodičmi nie sú zárukou, že by pre maloletú bolo vytvorené stabilné výchovné prostredie, ak by sa rodičia v starostlivosti o maloletú striedali. Súd pritom poukazuje aj na názor maloletej vyjadrený pri výsluchu dňa 14.2.2018, kde uviedla, že striedanie rodičov nebolo dobré, lebo chcela byť s matkou a zároveň uviedla, že by chcela zostať s matkou a s otcom sa stretávať, na ktorý názor je potrebné pre účely rozhodovania o návrhu otca prihliadať a tento rešpektovať. Zo všetkých uvedených dôvodov nie je možné konštatovať, že by striedavá osobná starostlivosť lepšie zabezpečila záujem maloletého dieťaťa, ale je potrebné zachovať doterajší stav až dovtedy, pokiaľ v konaní vo veci samej nebude riadnym a úplným dokazovaním zistený najlepší záujem dieťaťa v otázke, komu z rodičov a akým dielom má byť dieťa zverené do starostlivosti, pričom na zodpovedanie tejto otázky bude zrejme nevyhnutné odborné posúdenie psychológom. Vzhľadom k uvedenému súd považoval návrh otca na zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov neodkladným opatrením za nedôvodný. Pre účely úpravy styku otca s maloletou, ako aj pre účely zastabilizovania súčasnej situácie, zveril súd maloletú do osobnej starostlivosti matky, pričom matka bude zároveň maloletú zastupovať a spravovať jej majetok bežných veciach.

5. Súd prvej inštancie ďalej uzavrel, že na strane otca neboli zistené žiadne skutočnosti (agresivita, duševná porucha a iné), ktoré by ho ako rodiča vylučovali z osobnej starostlivosti, zároveň sú nepochybné jeho citové väzby k maloletej, ako aj citové väzby maloletej k otcovi (viď vyjadrenie matky na pojednávaní dňa 16.10.2017 vo veci sp. zn. 33P/2/2017 a výpoveď maloletej dňa 14.2.2018). Otec sa k obvineniam matky relevantne vyjadril, matkou uvádzané situácie hodnoverným spôsobom vysvetlil. Obavy matky tak zostávajú nekonkrétne a nepodložené. Ak matka poukazovala na to, že zákaz styku požadovala na základe podnetu kolízneho opatrovníka, súd uvádza, že súdu je z úradnej činnosti známe, že kolízny opatrovník v prípade, že sám rodič má za to, že bol spáchaný trestný čin, odporučí mu podať trestné oznámenie na druhého rodiča, prípadne žiadať zákaz styku. Avšak vyhodnotenie toho, či je takýto postup dôvodný je samotnom rodičovi. Súd ďalej poukazuje na to, že ani maloletá sama neuviedla

žiadne znepokojujúce skutočnosti, ktoré by nasvedčovali nezdravému vzťahu otca k maloletej, s nejakou sexuálnou patológiou, pričom s prihliadnutím na jej osobnosť (viď opis osobnosti maloletej pri výsluchu dňa 14.2.2018 - usmievavá, komunikatívna, vie prejavíť svoj názor) mal súd za to, že tieto obavy by prejavila aspoň v minimálnej miere, čo sa nestalo. Súd nemôže súhlasiť s argumentáciou matky, že pokiaľ by aj prišlo k určitému patologickému správaniu zo strany otca, maloletá to nedokáže vo svojom veku zatiaľ úplne chápať a rozlišovať ako za nevhodné. S poukazom na komunikatívnosť maloletej, ako aj s poukazom na to, že maloletá vnímala ako nevhodné, že otec bol pred ňou nahý, o čom sa zverila kamarátke, je vysoko pravdepodobné, že by sa zmienila aj o inom obdobnom správaní otca voči nej, ak by k nemu prišlo. Matka ani netvrdila, a už vôbec neosvedčila, že by stretávanie maloletej s otcom malo, alebo mohlo mať na maloletú akýkoľvek negatívny vplyv. Súd má za to, že ak by len na základe tvrdení a nevyslovených obáv matky styk otca s maloletou zakázal, alebo by akceptoval skutočnosť, že matka styk dobrovoľne neumožňuje a styk by neupravil, vystavil by vzťah maloletej a otca riziku, že do skončenia konania vo veci samej (ktorého trvanie sa pre potreby znaleckého dokazovania nedá odhadnúť) sa vážne naruší, čo nie je v záujme maloletého dieťaťa. S poukazom na uvedené, ako aj s odkazom na uznesenie tunajšieho súdu č.k. 11P/10/2018-27 zo dňa 9.2.2018, súd nemal za preukázané, že je dôvodné vyhovieť návrhu matky a zakázať styk otca s maloletou. Súd zároveň nevidel žiaden dôvod na to, aby bolo bránené pravidelnému stretávaniu maloletej s otcom. Matka síce tvrdí, že styku otca s maloletou nechce brániť, na druhej strane však podá návrh na zákaz styku otca s maloletou, čo je v priamom rozpore. Vzhľadom ku skutočnosti, že akákoľvek deformácia vzťahu rodič a dieťa v dôsledku odcudzenia sa neskôr len ťažko napráva, súd mal za to, že je potrebné upraviť styk otca s maloletou. Otec má vo vzťahu k maloletému dieťaťu rovnaké rodičovské práva a povinnosti ako matka a je dôležité, aby obidvom rodičom bolo umožnené budovať si zdravý a plnohodnotný vzťah k dieťaťu, čo nie je možné, pokiaľ bude styk s maloletým dieťaťom niektorému z rodičov bezdôvodne zamedzovaný. Súd má za to, že v záujme zdravého vývoja maloletej je nevyhnutné zachovať si vzťah k otcovi ako k (spolu s matkou) najbližšej osobe v jej živote, tento vzťah rozvíjať, čo je možné iba za predpokladu, že bude otec s maloletou spolu v pravidelnom kontakte. Úlohou súdu je zabezpečiť aspoň zastabilizovanie existujúcich citových väzieb dieťaťa s rodičom, ktorý ho práve nemá v osobnej starostlivosti. Neumožnenie stretávania otca s maloletou až do konečného rozhodnutia súdu by mohlo viesť k nenapraviteľným dôsledkom na ich vzájomnom vzťahu, čo predstavuje vážny zásah do práv dieťaťa, ktoré má právo byť vychovávané oboma rodičmi. V danej veci súd dospel k záveru, že je potrebné dočasne upraviť styk otca s maloletou, nakoľko tento v súčasnosti závisí len od vôle matky.

6. Prvoinštančný súd tiež konštatoval, že v tomto prípade súd nebol viazaný návrhom otca (ktorý styk navrhoval upraviť iba pre prípad prázdnin), pretože ide o konanie, ktoré možno začať aj bez návrhu, a tak súd mohol styk upraviť aj v inom ako navrhovanom rozsahu. Súd potom dospel k záveru o potrebe upraviť stretávanie otca s maloletou v nevyhnutnom rozsahu na zachovanie a rozvíjanie ich vzťahu na každý nepárny kalendárny týždeň od piatku od 17.00 hodiny do nedele do 17.00 hodiny a každý kalendárny týždeň v stredu od 15.00 hodiny do 18.30 hodiny. Pokiaľ ide o konkrétnu úpravu styku, súd má za to, že úprava každý druhý týždeň od piatku do nedele je štandardnou úpravou styku a umožní dostatočný časový priestor pre otca s maloletou, aby plnohodnotne strávili spoločný víkend. Súd zároveň poukazuje na vyjadrenie maloletej pri výsluchu, že by prespala u otca od piatku do nedele, a teda ani maloletá sa takejto úprave styku nebráni. V záujme toho, aby bola maloletá s otcom v častejšom kontakte, ako len v rozsahu nepárneho víkendu, súd upravil styk aj na každú stredu od 15.00 hodiny do 18.30 hodiny, v ktorom dni maloletá (vychádzajúc z jej vyjadrenia pri výsluchu) nemá žiaden krúžok, a preto môže s otcom stráviť spoločné poobedie. Vyššie uvedený rozsah postačuje na zachovanie pravidelného kontaktu otca a maloletej až do rozhodnutia vo veci samej, v ktorom konaní súd otázku úpravy styku bude riešiť v spojení s otázkou osobnej starostlivosti na základe ďalšieho (najmä znaleckého) dokazovania. Pre potrebu úpravy styku otca s maloletou rozhodol súd zároveň o zverení maloletej do osobnej starostlivosti matky, aby tak bola úprava rodičovských práv a povinností jednoznačná. Vytvorený rámec úpravy rodičovských práv a povinností bude zároveň pôsobiť stabilizujúco na maloletú, nakoľko vychádzajúc z jej výpovede zle prežívala neistotu spojenú s riešením starostlivosti o ňu. Vyššie uvedená úprava styku sa bude realizovať aj počas obdobia sviatkov a prázdnin, nakoľko pre toto obdobie súd styk osobitne neupravuje. Súd poukazuje na to, že neodkladným opatrením sa upravuje styk iba v nevyhnutnom rozsahu, ktorej požiadavke nevyhnutnosti nezodpovedá úprava styku cez prázdniny a sviatky. Pre úpravu styku v čase prázdnin a sviatkov je potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje rámec rozhodovania o neodkladnom opatrení. Súd pritom upravil styk otca s maloletou bez prítomnosti matky, nakoľko obavy matky zo stretávania sa maloletej s otcom osamote považoval za neosvedčené. Matka neosvedčila žiaden taký dôvod, aby sa maloletá s otcom

nemohli stretnúť sami, bez prítomnosti matky, a to vrátane prenocovania. Prítomnosť matky by mohla pôsobiť kontraproduktívne, keď aj z vyjadrenia maloletej vyplynulo, že rodičia sa hádajú, keď sú spolu. Keďže matka sa s maloletou odsťahovala na neznáme miesto, ktoré odmieta oznámiť, súd ako miesto odovzdávania maloletej určil pred bytovým domom na adrese J.G. O. XXXX/X v O., na ktorej adrese majú obaja rodičia nahlásený trvalý pobyt. V prípade, že sa styk zo závažných dôvodov nebude môcť realizovať, sú rodičia povinní oznámiť túto skutočnosť druhému rodičovi bezodkladne, najneskôr 24 hodín pred určeným začiatkom styku.

7. Podľa súdu prvej inštancie pokiaľ sa otec sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhal dočasnej úpravy výkonu rodičovských práv a povinností v zmysle zverenia maloletej do striedavej osobnej starostlivosti a úpravy styku s ňou, zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov zahŕňa pritom zverenie maloletej do starostlivosti každého z rodičov v rovnakom pomere. Preto keď súd dospel k záveru, že je potrebné pre zastabilizovanie pomerov a pre účely úpravy styku otca s maloletou jednoznačne rozhodnúť o zverení maloletej do osobnej starostlivosti matky, rozhodoval v rámci návrhu otca, ktorým nebol viazaný, a preto nebolo potrebné začínať konanie ex offo. Obdobne v prípade návrhu na úpravy styku tu bol návrh otca, ktorým súd nebol viazaný, ale upravil styk otca s maloletou spôsobom, ktorý považoval za v najlepšom záujme maloletého dieťaťa. Nakoľko teda súd nebol viazaný návrhom otca na zverenie maloletej, ani jeho návrhom na úpravu styku, nebolo potrebné ani začínať konanie v žiadnom smere, ani zamietat' návrh otca v prevyšujúcej časti návrhu.

8. Súd prvej inštancie tiež ustanovil maloletej procesného opatrovníka, ktorý bude zastupovať záujmy maloletého dieťaťa v tomto konaní. Za procesného opatrovníka pritom ustanovil podľa trvalého bydliska a aj obvyklého pobytu maloletej miestne príslušný Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny O., nakoľko žiaden z účastníkov návrh na ustanovenie blízkej osoby za opatrovníka nepodal.

9. Proti tomuto uzneseniu výslovne len proti časti jeho výroku, ktorým súd dočasne upravil styk otca s maloletou, podala prostredníctvom advokátky odvolanie matka, ktorým sa domáhala, aby odvolací súd uznesenie v napadnutej časti zmenil tak, že upraví styk otca s maloletou Z. každý párný víkend v mesiaci v sobotu od 15.00 do 17.00 a v nedeľu od 14.00 do 16.00 v jej prítomnosti. Uviedla, že má vážnu obavu a strach ponechávať maloletú s otcom najmä počas noci, keďže otec opakovane sám priznal, že nástojil na tom, aby maloletá s ním spala v noci v jednej manželskej posteli a keďže je tu podozrenie o možnom po sexuálnej stránke nevhodnom správaní sa otca k maloletej, o čom bola povinná podať trestné oznámenie, o ktorom doposiaľ nebolo rozhodnuté, trvá na tom, aby otcovi nebolo umožnené stykať sa počas noci s maloletou. Navyše na základe týchto okolností bolo vyhovené jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia o uložení povinnosti otcovi dočasne nevstupovať do ich bytu, ktorého sú podielovými spoluvlastníkmi, čím zároveň nemá vedomosť o tom, kde otec t.č. žije a kde by maloletá s ním víkendový styk trávila, pričom je nutné v tomto smere pomery na strane otca pri rozhodovaní zohľadniť. Nie je zámerom otcovi v styku s maloletou brániť, sama uviedla, že by súhlasila s tým, aby sa otec s maloletou stretol, ale výlučne len v jej prítomnosti, nakoľko otec tak, ako je konštatované, svojim konaním ohrozí maloletú. Uvedené potvrdzuje aj skutočnosť, že maloletá bola dňa 14.2.2018 vo veci č.k. 33P/2/2017 vypočutá zákonnou sudkyňou, pričom po výsluchu otec prejavil záujem s maloletou sa stretnúť a následne sa i stretli v obchodnom centre T., kde spoločne aj s ňou boli v cukrárni a následne v obchode J.. Znova zdôrazňuje, že nechce v žiadnom prípade otcovi brániť v styku s maloletou, avšak jej bolo výslovne ako procesným opatrovníkom, tak aj psychiatrickou MUDr. W. O. zakázané, aby maloletá trávila s otcom čas sama a preto naďalej t.č. netrvá na zákaze styku otca s maloletou, ale navrhuje, aby tento bol upravený tak, ako vyplýva z tohto odvolania a to za jej prítomnosti. Pokiaľ aj maloletá pri uvedenom výsluchu sa vyjadrila, že chce bývať s ňou a že s otcom by sa stretla po dohode, s otcom by šla do kina, chcela by s otcom byť „na chvíľočku“ dodáva, že maloletá nevie a to najmä s ohľadom na svoj vek posúdiť možné nesprávne a nevhodné správanie s určitým sexuálnym podtónom zo strany otca, či je toto správne alebo nie. Avšak podľa vyjadrenia maloletej ako aj za danej situácie je zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti rodičov úplne nepredvídateľné a v tomto smere ani nebolo možné návrhu otca vyhovieť. K veci dopĺňa ešte ďalšie skutkové okolnosti v zmysle ktorých má dojem, že maloletá má pred otcom neprímeraný rešpekt a nechce povedať, ako to skutočne bolo a čo sa stalo v jej prítomnosti (navyše určitým deviáciám by maloletá ani vzhľadom k jej veku nerozumela a tieto by logicky ani nemala možnosť zreprodukovať), tak na maloletú nenaliehala a pýtala sa susedy pani O., ktorá býva na tom istom poschodí ako to vníma ona, pretože sa s ich rodinou stýkajú od narodenia, majú vzájomne veľmi blízky, korektný pekný vzťah, pravidelne sa aj spolu s otcom navštevovali a to do doby, kým sa otec s nimi na chate nepohádal. Pani O. povedala, že si všimla, že

maloletá sa v prítomnosti otca stráni ich pozdraviť, len jemne rukou nenápadne zamáva, je smutná a z maloletej pocit, že je výslovne vystresovaná. Sám otec jej uviedol, že si neželá, aby maloletá cez týždeň k týmto susedom chodila. V tejto súvislosti sa cez Vianoce aj povadili a to až tak, že ju otec vyzval, že môže odísť ak sa jej nepáči, pričom sama maloletá prejavila želanie, aby neodchádzala, pretože nechce byť s otcom cez Vianoce sama. Taktiež maloletá pokiaľ chcela hrať spoločenskú hru pre dve osoby, pýtala si od otca povolenie, z čoho dedukuje, že má pred ním strach. Napokon matka poukázala i na tú skutočnosť, že otec nielenže neplatí na výživu maloletej, naopak v rozpore s jej záujmami vybral zo spoločného účtu 6.000,- Eur, ktoré tvorili úspory pre maloletú. Odvolaciemu súdu preto navrhuje ponechať maloletú dočasne v jej starostlivosti a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej a zaviazat' otca k povinnosti platiť výživné na maloletú v nevyhnutnej miere vo výške 200,- Eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci k jej rukám.

10. Otec odvolací návrh nepodal, k odvolaniu matky podal prostredníctvom advokáta písomné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že v zásade sa stotožňuje s názormi súdu, obsiahnutými v napadnutom uznesení a žiada, aby bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdené ako správne. Napriek komplikáciám, ktoré mu matka spôsobuje (účelové podanie trestného oznámenia, zamedzenie užívania spoločného bytu, snaha ovplyvňovať maloletú, neumožnenie trávenia plnohodnotnej dovolenky otca s maloletou počas blížiacich sa veľkonočných sviatkov), sa jeho vzťah s maloletou darí udržiavať vo veľmi dobrej forme a aj ho rozvíjať. Maloletá sa ho dožaduje a keď je s ním, dáva mu najavo, že sa teší a je smutná, keď sa styk končí. Pozitívny vzťah maloletej k nemu je zrejmý aj z výsluchu maloletej pred súdom. Sám oceňuje, že matka napríklad umožňuje aj jeho telefonáty s maloletou, čo tiež prispieva k udržiavaniu a rozvíjaniu vzťahu medzi ním a maloletou. Ocenil by však, ak by matka umožnila jeho styk s maloletou aj nad rámec termínov stanovených súdom, najmä ak ide o možnosť výletu s maloletou alebo výnimočnosť situácie, akou sú napríklad veľkonočné sviatky alebo sväté prijímanie. Bolo by na ujmu vzťahu medzi ním a maloletou, ak by sa ich vzťah a osobný kontakt prerušil, alebo ak by bol poznačený prítomnosťou matky. Vzťahy medzi rodičmi sú aktuálne narušené, maloletá by tak bola s vysokou pravdepodobnosťou prítomná toho, ako sa medzi rodičmi prejavujú nezhody. V prílohe prikladá popis svojich aktivít s maloletou od času, kedy sa jeho vzťah s maloletou spravuje podľa neodkladného opatrenia. Je z neho zrejmé, že maloletá s ním trávi čas aktívne. Akonáhle si uspokojí a vyrieši svoju bytovú otázku, bude sa môcť jeho vzťah s maloletou rozvíjať ešte intenzívnejšie. Apeluje na to, aby súd vzal do úvahy tú skutočnosť, že dôvody matky, ktorými argumentuje výrazné obmedzenie jeho styku s maloletou sú nepodložené a obmedzením jeho styku s maloletou práve v tomto období by nastala v ich vzťahu tak výrazná ujma, že by bolo v budúcnosti ju ťažké reparovať. Matka vo svojich vyjadreniach opakovane argumentuje skutočnosťou, že zobrať z účtu 6.000,- Eur. Matka však už neuvádza, že uvedená suma predstavovala v plnom rozsahu jeho dedičstvo po jeho otcovi. Je prirodzené, že v čase rozvodového konania iniciovaného matkou nemal dôvod nechať jeho vlastné peniaze nepatriace do režimu bezpodielového spoluvlastníctva manželov na účte, ku ktorému má právo aj manželka. Suma, ktorá presahovala jeho dedičstvo na účte, zostala. Matka tak súd zavádza nepravdivými tvrdeniami a vytvára dojem, že čerpal zo spoločných peňazí na úkor manželky, či svojej dcéry.

11. Matka na uvedené vyjadrenie otca zareagovala písomne v tom smere, že pokiaľ otec tvrdí, že podala trestné oznámenie na neho účelovo, k tomuto uvádza, že iba pravdivo opísala skutočnosti, o ktorých mala vedomosť a tiež aj ktorých bola prevažne svedkom, pričom otec potvrdil, že tieto sa stali, avšak vysvetlil ich tak, aby sám seba vykreslil v lepšom svetle. Má za to, že pokiaľ nie je ukončené vyšetrenie, nie je vhodné maloletú potenciálne ohroziť, avšak styk otcovi umožňuje v zmysle rozhodnutia súdu, aby sa nedopúšťala marenia výkonu úradného rozhodnutia a znovu v tejto súvislosti prizvukuje, že maloletá vo veku 9 rokov nevie posúdiť, ktoré správanie sa otca je vhodné a ktoré nie. Ďalej sa matka ešte vyjadrila k otázke platenia výživného a popísala súdu výdavky maloletej. Matka tiež zdôraznila, že maloletá nemá záujem tráviť čím viac času s otcom, pokiaľ bola s otcom napríklad v aquaparku, tak tam chcela zostať, lebo sa jednalo o zaujímavú atrakciu a nie z dôvodu potreby tráviť čím viac času s otcom. Ti isté platí napríklad aj o návšteve, kde chce maloletá vždy zostať dlhšie, alebo napríklad na výlete a podobne. Na týchto výletoch je aj pani Z. so synom (známa otca) a tu vzniká otázka, kvôli komu sú výlety plánované, či kvôli známosti otca alebo kvôli maloletej. Naďalej trvá na tom, aby bol otcovi upravený styk s maloletou na každý párný víkend v mesiaci v sobotu od 15.00 hod. do 17.00 hod. a v nedeľu od 14.00 hod. do 16.00 hod. v jej prítomnosti.

12. Na vyjadrenie matky zaujal otec prostredníctvom advokáta písomné stanovisko, v ktorom poukázal na to, že matka bez akýchkoľvek vecných argumentov zotrváva na svojich lživých obvineniach voči

nemu a prekrúca všetky skutočnosti, ktoré poukazujú na jeho dobrý vzťah s dcérou. Fotografie, ktoré doložil v celkovom kontexte preukazujú, že maloletá trávi s ním čas spôsobom, ktorý ju teší. Dôkazom sú nielen fotografie, ale aj skutočnosti, že jeho styk s maloletou, napriek predstavám matky, je zo strany maloletej naďalej želaný a on vie, že sa ho maloletá u matky domáha. V konečnom dôsledku aj výsluch maloletej pred súdom, doplnený o vyjadrenie kolízneho opatrovníka, jednoznačne preukazuje, že maloletá má s ním vybudovaný pekný vzťah a nemá voči nemu žiaden strach a rada s ním trávi čas. Následne sa ešte otec vyjadril k otázke výživného a ešte poukázal na to, že matka opätovne vyčíta spanie maloletej v prítomnosti iných osôb. Po tom, ako matka ho obvinila, že jeho jediným záujmom je spať s maloletou v posteli, spania sa maloletou sa nielenže už nedomáha, ale sa ho výslovne vyvarúva, napriek želaniam maloletej, aby nebola zo strany matky táto skutočnosť proti nemu zneužitá. Matka pritom veľmi dobre vie, že maloletá napriek jej veku, odmieta spať sama v posteli (bežne spáva s matkou, v čom ju matka podporuje), preto spala buď s jeho matkou (starou mamou - poznámka odvolacieho súdu), alebo s jeho priateľkou. Uvedené sa vždy dialo na základe výslovnej žiadosti samotnej maloletej a teda s jej súhlasom. Stotožňuje sa so závermi súdu prvej inštancie a žiada, aby súd druhej inštancie rozhodnutie, ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh matky na neodkladné opatrenie, ktorým by sa matka domáhala, aby sa on s maloletou stretával len za jej prítomnosti a aby hradil na maloletú výživné, potvrdil.

13. Procesný opatrovník maloletej odvolací návrh nepodal, k odvolaniu matky sa vyjadril v tom smere, v súčasnej dobe prebieha na Okresnom súde v Trnave konanie (č. 39 následne 33/P/2/2017) o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, v ktorom je nariadené znalecké dokazovanie. Poukazuje na fakt, že na vykonanom výsluchu maloletej dňa 14.2.2018 na Okresnom súde v Trnave, č.k. (39)33P/2/2017 o rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností, maloletá Z. pôsobila pokojne, kľudne, bez viditeľných obáv z rozhovoru, ochotne odpovedala na otázky. O otcovi rozprávala s úsmevom, rada s ním trávi čas, chce sa s ním stretávať. Vedela prejavíť svoj názor bez strachu z otca. Tento výsluch sa konal až po údajnom incidente, po ktorom matka podala trestné oznámenie pre podozrenie z neprimeraného správania otca k maloletej zo dňa 18.1.2018. Predmetná trestná vec nebola doposiaľ právoplatne skončená. Až na základe záverov znaleckého dokazovania a výsledku trestného konania sa dá zaujať kompetentné stanovisko vo veci samej.

14. Matka posledným podaním prostredníctvom právneho zástupcu zajala stanovisko k tvrdeniam otca, ktorým sa zásadne ohradila voči jeho obvineniam, že prekrúca všetky skutočnosti a lživito otca obviňuje, pričom sú to práve jej tvrdenie, ktoré jediné sú pravdivé. Poukázala na to, že po preverení situácie na ÚPSVaR O. dňa 24.4.2018 má otec naďalej nahlásené poberanie prídavkov, napriek tomu, že prezentuje svoju ochotu a vôľu, aby prídavky a daňový bonus poberala ona, avšak nesvedčia tomu žiadne otcove skutky. Zároveň zdokladovala ďalšie výdavky maloletej.

15. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - účastníkom, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f), h) CSP v spojení s § 62 ods. 1 CMP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie matky proti časti výroku neodkladného opatrenia, ktorým bol dočasne upravený styk otca s maloletou je čiastočne dôvodné, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre zmenu uznesenia v tejto časti podľa § 388 CSP, a to pokiaľ ide o rozsah úpravy styku otca s maloletou.

16. Nakoľko odvolanie otca smeruje iba proti časti výroku neodkladného opatrenia, ktorým bol upravený styk otca s maloletou, je neodkladné opatrenie v časti rozhodnutia o zverení maloletej do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude maloletú zastupovať a spravovať jej majetok bežných veciach právoplatné dňom 8.3.2018 a v časti ustanovenia maloletej procesného opatrovníka právoplatné dňom 20.2.2018.

17. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na to, že odvolaním bolo napadnuté uznesenie iba v časti o úprave styku otca s maloletou, s prihliadnutím na skutočnosti osvedčené obsahom spisu, odôvodnenie preskúmaného uznesenia i argumenty matky predstreté v odvolacom konaní a vyjadrenie matky a otca, bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vecne správne pokiaľ mal za dôvodné neodkladným opatrením upraviť styk otca s maloletou v určenom rozsahu a bez prítomnosti matky.

18. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

19. Podľa § 324 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie (ods. 1). Na konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je príslušný okresný súd (ods. 2). Neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (ods. 3).

20. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. V ods. 2 pod písm. a) až h) zákon iba demonštratívne vymenúva možné obsahy neodkladných opatrení.

21. Podľa § 326 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha (ods. 1). K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva (ods. 2).

22. Podľa § 328 ods. 1 CSP ak súd nepostupoval podľa § 327 (teda neodmietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia neobsahujúci predpísané náležitosti, alebo ako nezrozumiteľný alebo neurčitý), nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne. Podľa ods. 2 o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne súd najneskôr do 30 dní od doručenia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý spĺňa náležitosti podľa § 326. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) rozhodne súd do 24 hodín od doručenia návrhu. Podľa ods. 3 uznesenie, ktorým bolo rozhodnuté o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je súd povinný písomne vyhotoviť a odoslať.

23. V zmysle § 329 ods. 1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Podľa ods. 2 pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

24. V čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa.

25. V čl. 24 Charty základných práv Európskej únie ods. 2 je zakotvené, že pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa. Podľa ods. 3 každé dieťa má právo na pravidelné udržiavanie osobných vzťahov a priamych stykov s obidvoma svojimi rodičmi, ak to nie je v rozpore s jeho záujmom.

26. Podľa ods. 3 každé dieťa má právo na pravidelné udržiavanie osobných vzťahov a priamych stykov s obidvoma svojimi rodičmi, ak to nie je v rozpore s jeho záujmom.

27. V zmysle čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť.

28. Podľa čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí

29. V zmysle čl. 5 Zákona o rodine záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

30. Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ust. § 24, § 25, § 26 sa použijú primerane.

31. Podľa § 25 Zákona o rodine, rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode (ods. 1). Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť (ods. 2).

32. Civilný mimosporový poriadok obsahuje vo svojej tretej časti iba niektoré ustanovenia o neodkladných opatreniach, preto sa použijú aj na neodkladné opatrenia v nesporovom konaní všeobecné ustanovenia Civilného sporového poriadku o neodkladných opatreniach, ktorý vo svojom ustanovení § 325 ods. 2 obsahuje iba demonštratívny výpočet možných typov neodkladných opatrení. Vzhľadom na uvedené je teda možné nariadiť neodkladné opatrenie aj iného obsahu, ako vypočítava Civilný sporový poriadok, a teda aj iné neodkladné opatrenia ako výslovne upravuje Civilný mimosporový poriadok.

33. Neodkladné opatrenie možno nariadiť z dvoch dôvodov, a to ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. V zmysle ustanovenia § 326 ods. 1 Civilného sporového poriadku, potom ďalšími predpokladmi nariadenia neodkladného opatrenia sú osvedčenie dôvodnosti a trvania uplatneného nároku a preukázanie odôvodnenosti potreby neodkladnej úpravy pomerov alebo obavy z ohrozenia exekúcie. Súd o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhoduje spravidla bez výsluchu a vyjadrenia strán, resp. účastníkov a bez nariadenia pojednávania, a to vzhľadom na charakter tohto procesného inštitútu.

34. Pritom platí, že v zmysle vyššie citovaných ustanovení Charty základných práv aj Dohovoru o právach dieťaťa, najlepší záujem dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri akomkoľvek rozhodovaní súdu vo veciach týkajúcich sa maloletých detí, teda i pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia, i keď to CSP už výslovne v § 324 a nasl. neuvádza.

35. Nariadením neodkladného opatrenia účastník nenadobúda práva, o ktorých bude rozhodnuté až rozhodnutím vo veci samej. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí a zvyčajne pre krátkosť času ani nemôže zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí vždy byť dodržaný formálny postup stanovený pre dokazovanie. Je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie, že je nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Nariadenie neodkladného opatrenia v každom prípade podľa cit. § 325 ods. 1 CSP vyžaduje splnenie podmienky, že je daná potreba bezodkladne upraviť pomery (alebo danosť obavy, že exekúcia bude ohrozená). Takáto potreba je daná naliehavosťou situácie, v ktorej vyčkávanie až na prípadné konečné rozhodnutie (vydané po riadne vykonanom dokazovaní) nemusí byť únosným, pretože by zdržanie spôsobené potrebou zachovania všetkých (vč. procesných) postupov v konaní o veci mohlo viesť k ujme, ktorú by neskôr šlo len ťažko (ak vôbec)

odvrátiť. Vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti je potom z uvedeného pohľadu prioritným záujmom vytvorenie, resp. za určitých okolností i obnovenie podmienok pre riadny a bezproblémový vývin dieťaťa. Tomuto cieľu je na jednej strane podriadená len obmedzená viazanosť súdu v konaniach návrhmi ich účastníkov (čo sa prejavuje v tom, že súd nemusí a často dosť dobre ani nemôže akceptovať práve riešenie problému predostreté tým či oným účastníkom konania, ale je povinný sa v tomto smere riadiť výlučne záujmom dieťaťa), na druhej strane i postup pri dokazovaní v takýchto konaniach. Tu totiž súd na rozdiel od tzv. sporového konania (ktoré je ovládané zásadou zodpovednosti účastníkov za jeho výsledok a kde je tak v značnej miere na procesnej aktivite účastníkov, čo sa v konaní preukáže a s akým výsledkom následne konanie skončí) je povinný i bez návrhu vykonávať všetky dôkazy potrebné na riadne objasnenie skutkového stavu bez ohľadu na to, či ich účastníci navrhli alebo či v tomto smere ostali nečinnými. I v rámci konaní začateľných aj bez návrhu (do ktorej skupiny patrí vo všeobecnosti skupina konaní vo veciach starostlivosti súdov o maloleté deti a špecificky aj konkrétne konanie) však okrem toho treba vidieť nezanedbateľné rozdiely medzi konaním vo veci a konaním o neodkladných opatreniach. Hoci v konaní o neodkladnom opatrení postačuje na vydanie rozhodnutia (na rozdiel od konania vo veci samej) i len osvedčenie skutočností preň významných (kým v konaní o veci je naopak potrebným preukázanie spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti), táto výhoda však má aj svoju druhú stranu, ktorou je relatívne zvýšená miera zodpovednosti navrhovateľa neodkladného opatrenia najmä za osvedčenie nevyhnutnosti navrhovanej dočasnej úpravy pomerov. Je to tak i preto, že už krátkosť zákonom ustanovenej lehoty na nariadenie neodkladného opatrenia na základe návrhu účastníka (tu 30 dní od doručenia návrhu podľa § 328 ods. 2 CSP), prakticky vylučuje akékoľvek podstatnejšie vloženie sa súdu do problému než to, že sa overí spoľahlivosť navrhovateľom predložených podkladov a ich dostatočnosť pre navrhované riešenie. Tým sa práve konanie o neodkladnom opatrení vydávanom na návrh v konaniach zahájitelných i bez návrhu líši nielen od konania vo veci (kde vykonávanie dokazovania súdom bez ohľadu na aktivitu účastníkov spravidla poskytuje dostatočný priestor pre zistenie všetkých rozhodujúcich skutočností), ale aj od konania o prípadnom neodkladnom opatrení vydanom bez návrhu samotným súdom, v ktorom sa lehoty zhora neuplatnia.

36. Z dosiaľ osvedčeného ako to vyplýva z obsahu spisu rodičia maloletej Z., ktorá má 9 rokov sú v rozvodom konaní, v rámci ktorého si vyskúšali realizáciu striedavej osobnej starostlivosti o maloletú. Matka realizáciu striedavej osobnej starostlivosti ukončila, pričom na podnet pracovníčok ÚPSVaR O. podala na otca trestné oznámenie pre ňou tvrdené patologické sexuálne správanie sa otca. Matka sa s maloletou dňa 4.2.2018 odsťahovala zo spoločnej domácnosti, neskôr po vydaní uznesenia Okresného súdu Trnava č.k. 27C/10/2018-13 zo dňa 8.2.2018, ktorým bola otcovi ako žalovanému neodkladným opatrením nariadená povinnosť nevstupovať do bytu č. XX na ul. O. X v O., sa do bytu s maloletou vrátila. Uznesením č.k. 11P/10/2018-27 zo dňa 9.2.2018 súd zamietol návrh matky na zverenie maloletej do jej osobnej starostlivosti, zákaz styku otca s maloletou a určenie výživného. Napadnutým uznesením súd následne maloletú do osobnej starostlivosti matky zveril, v ktorej časti rozhodnutie nadobudlo aj právoplatnosť. Otec sa s maloletou stretáva podľa úpravy v zmysle napadnutého neodkladného opatrenia, ktoré stretávanie prebieha od 21.2.2018, a to aj cez víkendy s prespatím u otca a bez prítomnosti matky.

37. Pretože vzťah medzi rodičmi je konfliktný, pričom na styku otca s maloletou sa rodičia nevedia dohodnúť, je daná naliehavá potreba bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov ohľadom styku otca s maloletým dieťaťom neodkladným opatrením, a to najmä v záujme zabezpečenia bezproblémového vývinu maloletého dieťaťa a stabilizácie jeho výchovných pomerov.

38. Matka dňa 18.1.2018 podala na otca trestné oznámenie, v ktorom ho obvinila z neprirodzeného správania sa voči dcére, ktoré má mať amorálny sexuálny podtón. Proti týmto tvrdeniam sa otec dôrazne ohradil a všetky tvrdenia matky považuje za prekrútenie a zveličenie skutočností alebo dokonca až za vedomé klamstvá. Maloletá Z. pri výsluchu dňa 14.2.2018 vyjadrila svoj názor na stretávanie sa s otcom, z ktorého vyjadrenia s prihliadnutím aj na jej osobnosť (viď opis osobnosti maloletej pri výsluchu - usmievavá, komunikatívna, vie prejavíť svoj názor) vyplýva, že má rada oboch rodičov, pričom ale keď sú rodičia spolu, tak sa hádajú, preto je lepšie, keď nie sú spolu, ona chce zostať s maminou, s tatinom sa chce stretávať, chce s ním ísť na výlety, aj u neho prespať, rodičia sa ale na tom musia dohodnúť. O stretávaní s tatinom chce rozhodovať sama. Maloletá tiež popísala intenzívne činnosti vykonávané s otcom, ktoré sa jej páčia, tiež potvrdila návštevu u psychológa, kde kreslila, ku ktorému má ešte raz ísť. Matka je názoru, že či vznikla maloletej nejaká ujma zatiaľ jasné nie je, toto bude predmetom skúmania psychológom, keďže pokiaľ by aj prišlo k určitému patologickému správaniu zo strany otca, toto maloletá

nedokáže vo svojom veku zatiaľ úplne chápať a rozlišovať ako za nevhodné. Otcovi styk neodopiera, tento ale nalieha na tom, aby bol s maloletou sám a to aj počas noci. Súhlasí s tým, aby sa otec s maloletou stýkal, avšak iba za jej prítomnosti. Má za to, že ak by otcovi skutočne išlo o to, aby bol s maloletou čo najviac, zatiaľ by aspoň s týmto modelom dočasne súhlasil. Navrhla, aby odvolací súd upravil styk otca s maloletou na každý párny víkend v mesiaci v sobotu od 15.00 hodiny do 17.00 hodiny a v nedeľu od 14.00 hodiny do 16.00 hodiny v jej prítomnosti.

39. Odvolací súd dospel k záveru, že v záujme zachovania pravidelného styku otca s maloletou, za účelom upevňovania a rozvíjania väzieb medzi nimi, je v nevyhnutnom rozsahu, do rozhodnutia súdu vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností dôvodné upraviť styk otca s maloletým dieťaťom jednak počas pracovného týždňa, ako i cez víkendy, keďže z doteraz osvedčených skutočností nevyplývajú konkrétne okolnosti, z ktorých by vyplývala potreba styk otca s maloletou výrazne obmedziť. Model stretávania sa otca s maloletou upravený súdom prvej inštancie napadnutým uznesením považuje odvolací súd za vhodný, prvoinštančný súd sa riadne vysporiadal so všetkými námietkami matky, s ktorou argumentáciou sa podľa odvolacieho súdu v podstate dá súhlasiť, až na určité výhrady, ktoré budú ďalej konkretizované. Navyše matka už vo svojom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, doručeného súdu prvej inštancie dňa 2.2.2018 tvrdí (čo bolo potvrdené aj maloletou v rámci jej výsluchu), že s maloletou navštívila detského psychológa PhDr. R. G., ktorá maloletú mala opakovane vyšetriť v súvislosti s uvádzanými skutočnosťami a to i za účelom zistení, či maloletá prežila s otcom aj iné zážitky, momenty, ktoré by mohli na ňu nepriaznivo pôsobiť. Správu o výsledku vyšetrení matka k návrhu nepredložila s odôvodnením, že psychológ je práceneschopný, ale ako náhle správu obdrží súdu ju predloží. Matka pritom doposiaľ (teda ani v priebehu odvolacieho konania) nepredložila súdu predmetnú správu psychológa a ani nezodôvodňuje, prečo sa tak doposiaľ nestalo. Je pritom logické, že pokiaľ by psychológ po vyšetrení maloletej na niečo podozrivé prišiel, oznámil by to matke, matka ale takéto nič netvrdí. Napokon styk maloletej s otcom podľa úpravy napadnutým uznesením aj prebieha, otec zároveň aj podal opis každého stráveného dňa s maloletou, pričom pokiaľ ide o víkendy, otec potvrdil súdu, že spania s maloletou sa už nedomáha, tomuto sa výslovne vyvarúva (napriek želaniam maloletej), aby táto skutočnosť nebola proti nemu použitá. S maloletou tak počas víkendov, kedy je maloletá u otca, spávajú iné osoby, doteraz jeho matka (t.j. stará matka maloletej), ktorá ale býva v X. a tiež súčasná priateľka otca. Odvolací súd tak musel pri rozhodovaní zohľadniť, že maloletá i vzhľadom na svoj vek, stále trvá na tom, aby s ňou niektorí z rodičov v noci spal, doposiaľ to bola v prevažnej miere matka, keď otec sa začal spávania s maloletou domáhať až po podaní návrhu matky na rozvod manželstva, ktorá skutočnosť bola v konaní osvedčeného oboma rodičmi. Z uvedeného sa potom skutočne javí za nie vhodné, aby vzhľadom na trvanie maloletej na tom, aby s ňou cez noc v posteli spal aj niektorí z rodičov, sa počas víkendového styku otca s maloletou toto želanie maloletej nahrádzalo aj osobou pre maloletú v podstate cudzou (priateľka otca) a pokiaľ by touto osobou mala byť maloletej stará matka, táto žije v X., čo situáciu komplikuje. Za daných okolností, vychádzajúc z charakteru neodkladného opatrenia, keď pred jeho nariadením súd nemusí a zvyčajne pre krátkosť času ani nemôže zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia, ako i z toho, že otec sa výslovne vyvarúva spávania s maloletou, sa odvolaciemu súdu javí za rozumné a vhodné, čomu je potrebné, aby sa otec dočasne prispôbil, aby maloletá prespávala i počas styku s otcom vo svojom domácom prostredí (navyše pokiaľ otec nemá svoju bytovú otázku zatiaľ definitívne vyriešenú). Odvolací súd zároveň musel vziať do úvahy i matkou popisované správanie sa otca, i keď otcom súdu vysvetlené, čím ešte preukazateľne neboli vyvrátené všetky riziká z neho plynúce, navyše pokiaľ takéto správanie je predmetom vyšetrovania v rámci trestného konania, a takéto správanie otca, ním potvrdené, sa v predchádzajúcom období, t.j. za usporiadaného spoluzitia rodičov nevyskytovalo, čím sa tiež javí ako vhodné (tiež aj vzhľadom na tvrdené otcem, že maloletá i u neho trvá na tom, aby s ňou cez noc niekto spal v posteli) na dočasnú dobu, t.j. do zaujatia stanoviska odborníkom (či už v predmetnom konaní alebo v konaní súvisiacom o rozvod manželstva rodičov, resp. v trestnom konaní iniciovaného na podnet matky), aby maloletá prespávala vo svojom domácom prostredí.

40. Vzhľadom na matkou poukazované nevhodné správanie sa otca k maloletej dáva odvolací súd rodičom do pozornosti i to, že ak by následne v konaní vo veci samej bolo preukázané, že ktorýkoľvek rodič zneužíva svoje rodičovské kompetencie, alebo na dieťa nepriaznivo výchovne pôsobí, môže byť takéto preukázané správanie rodiča dôvodom pre obmedzenie jeho styku s maloletým dieťaťom, prípadne pre celkový zákaz styku, ako aj pre uloženie rodičovi výchovného opatrenia (§ 37 Zákona o rodine, resp. § 12 a nasl. zákona č. 305/2005 Z.z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele), prípadne dôvodom pre obmedzenie či pozbavenie rodičovských práv a povinností. Rodičia

by mali byť po rozchode schopní v záujme spoločného maloletého dieťaťa vzájomného kultivovaného správania sa, ktoré je základným predpokladom zdravej výchovy maloletého dieťaťa a ktorým dieťa získava aj pozitívny vzor pre riešenie konfliktných situácií v budúcnosti. Rodičia by mali byť schopní v záujme spoločného dieťaťa spolupracovať a rozchodovú situáciu by nemali zneužívať na zničenie vzťahu dieťaťa k druhému rodičovi, či dieťa využívať ako prostriedok na potrestanie druhého rodiča. Každý rodič má právo počas doby, kedy má maloleté dieťa vo svojej starostlivosti, na toto dieťa výchovne pôsobiť, ale musí si byť vedomý aj následkov svojho výchovného pôsobenia. Konkrétna úprava styku otca s maloletým v budúcnosti, bude potom výsledkom dokazovania v predmetnej veci samej, prípadne v konaní o rozvod manželstva rodičov a úpravy ich rodičovských práv a povinností k maloletej na čas po rozvode. Naďalej však majú rodičia zachované právo vzájomnej dohody o styku a to i odlišne od úpravy predmetným neodkladným opatrením, čím môžu reagovať na aktuálnu situáciu ako i na želania maloletého dieťaťa.

41. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o úprave styku, s použitím ust. § 388 CSP zmenil tak, ako to vyplýva z uvedeného v ods. 39 tohto odôvodnenia a ako to bolo prenesené do výroku predmetného uznesenia.

42. K zániku resp. zrušeniu nariadeného neodkladného opatrenia potom dôjde v zmysle ust. § 333 až 339 CSP.

43. Vzhľadom na to, že sa jedná o konanie o neodkladnom opatrení, ktoré nie je neodkladným opatrením vo veci samej, rozhodne o nároku na náhradu a o výške trov konania o nariadenie neodkladného opatrenia, včítane trov tohto odvolacieho konania, zmysle ust. § 58 CMP, súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa predmetné konanie bude končiť, a to v rozhodnutí podľa § 334 alebo § 337 ods. 3 CSP, prípadne v konečnom rozhodnutí v konaní vo veci samej.

44. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).